

L'EVOLUCIÓ

Revista d'acció sindical

Núm. 96 - juliol / agost 2004

HOMER V. SALA SIMPSON

L'INTERLOCUTOR DEL'EMPRESA

(ja ho era amb Pomés)

**La TURA i el TRI-PARTIT conserven les formes de convergència.
On és el canvi?**

Yamaha Motor Center,
ofereix a tot el col·lectiu de Mossos d'Esquadra la possibilitat d'obtenir descomptes en les compres dels productes de la gamma Yamaha, ciclomotors, scooters, motocicletes, quads, motors marins, motos d'aigua i embarcacions.

Cilindrades inferiors a 50 cc. descompte del 5% del preu venda al públic.

Cilindrades superiors a 50 cc. descompte del 3% del preu venda al públic.

Recanvis i accessoris, descompte del 10 % del preu de venda al públic, revisions i reparacions descompte del 5% en el preu de la mà d'obra

Rocafort 112 (cant. Consell de Cent) 08015 Barcelona
tel. 93 3252005 fax. 933253866
www.yamaha-motor-center.com

Port d'Aiguadolç
08870 Sitges
tel. 938113061
fax. 938113060
www.jetcentersitges.com

<u>Editorial</u>	3
<u>Sindical</u>	4
- La batalla dels set dies.....	4
- Confederació Autònoma de Sindicats.....	8
- Secció sindical CAT-Trànsit	9
- Serveis Jurídics.....	10
<u>Opinió</u>	13

- Agosserada ignorància.....	13
- Amnistia per a l'Eduard.....	14
- Llibertat sindical.....	15
- Anònim (trasllats penitenciaris).....	17
- PGA Patètic.....	19
- El límit està a prop.....	20
- Que ens està passant?.....	21
- Tornem als orígens, la majoria.....	22
- Kanya & Konya.....	24

CAT-ME

HORARIS 9:00 a 20:00

TELÈFONS 93-485-03-50

FAX 93-309-44-80

URGÈNCIES 629-73-91-92

INTERNET www.catme.es.vg

E-MAIL cat-bcn@ya.com

ADREÇA C/ Tànger 48, Baixos 1^a

08018 Barcelona (Al costat de Base)

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació i anàlisi sindical i professional. El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra no comparteix, necessàriament, les opinions expressades en aquestes pàgines pels seus col·laboradors

EDITA **CAT**
Col·lectiu Autònom de
Treballadors-Mossos d'Esquadra
Dep. Legal B-13161/99

Editorial

Dediquem la portada d'aquest número de l'Evolució a un personatge que ja havia desfilat per les entranyes de la nostra estimada Administració durant l'etapa de govern Convergent. Ell és d'aquestes persones que sembla que te força habilitat en canviar de camisa (i no te precisament gaire encert en les peces de roba que tria, de fet hi ha qui l'anomena "El me cago en la moda", li costa combinar els colors, deu patir "discromatòpsia"). En fi, bromes a part, el senyor Valentí Sala, que és el personatge de qui parlem, és un dels principals interlocutors entre els sindicats i el departament que ens organitza (o ens desorganitza, depèn de com es miri). Si senyor!, **la nostra Consellera i el seu super-equip van triar un personatge amb qui antigament ja havíem aconseguit NO arribar a cap acord**, i del que ja consten escrits ancestrals de les seves males maneres i el seu poc talant negociador; potser era precisament aquest perfil el que buscaven, potser sigui certa aquesta llegenda que persegueix el tripartit de què venen amb moltes promeses de canvi, però que en el fons no hi ha res de res.

Quan al CAT vam conèixer la notícia de què el Sr. Valentí seria l'interlocutor entre els sindicats i l'Administració, una bona part dels integrants del Secretariat del sindicat ja vam expressar la nostra disconformitat i els nostres dubtes sobre la seva capacitat, però es va decidir donar-li un vot de confiança, pensàvem que el temps potser l'havia fet canviar i que en aquesta nova etapa podríem fins i tot arribar a acords. Jo companys ho poso molt en dubte, no observo cap canvi substancial en la seva conducta, tant sols una estratègia molt més capciosa, els convergents ens imposaven les coses a les clares, el nou Govern de moment utilitza el sistema de la distracció, el Sr. Valentí Sala sembla un monitor d'esplai, la seva tasca consisteix en organitzar-nos en diferents tallers, de moment han constituït 3 comissions abocades a parlar de diferents tipus de problemàtica: pensen enllestir de manera quasi simultània la pèrdua del poder adquisitiu, el Pla de Carrera Professional i la segona activitat, a un ritme de reunions d'una cada dues setmanes i una "horeta" per cada tema. Amb la capacitat de decisió que han demostrat tenir amb aquest mig any de Govern, els veig capaços de congelar-nos el sou mentre negociem la recuperació de la pèrdua del nivell adquisitiu que hem patit !!!

Que no ens enganyin amb bones paraules, amb comissions eternes, amb reunions inútils, amb actes de protocol... VOLEM FETS, VOLEM MILLORES, VOLEM CANVIS, VOLEM TORN FIX! i potser seria bo que la Consellera comencés a canviar el seu entorn, massa vinculat a etapes anteriors, necessita veure les coses amb uns altres ulls (la "discromatòpsia" li afecta massa!).

Companys, afiliats o no, si voleu canvis i millores en les nostres condicions de treball afileu les ungles (el CAT ja les ha ensenyades), de moment no veiem que aquest equip estigui disposat a fer justícia. En una de les moltes reunions a les que he anat a perdre el temps, en un petit apunt sobre el torn fix ens van preguntar que els hi donaríem a canvi (i jo vaig pensar: que tal un val menjador!!!).

Mònica Saltor i Guinjoan
Consellera de l'inoperant "Consell de la Policia".

(edició tancada el dia 12/07/04)

LA BATALLA DELS SET DIES. RELAT DEL PRIMER CONFLICTE GREU AMB EL NOU GOVERN

- Enric ALSINA ILLA,
Secretari General del CAT -

S'ha especulat molt vers el conflicte del passí al nivell C i la seva resolució. Hi ha hagut sindicats que han utilitzat el problema per abocar desinformació o, directament, intoxicar.

Aprofitem l'espai que ens ofereix L'EVOLUCIÓ per donar una explicació extensa sobre tot el que ha passat. Òbviament, el relat conté força apreciacions subjectives, s'ha de llegir entre línies i no pretén ser dogma, tanmateix, ofereix suficient informació com per a que cadascú tregui les seves conclusions, com nosaltres donarem la nostra.

Des de l'entrada del nou govern hem estat pressionant, per escrit i verbalment per iniciar negociacions, demanant començar per l'establiment del torn fix i la concessió d'una amnistia administrativa que corregís desviacions en l'actuació d'affers interns i la seva instrumentalització política.

Des del primer moment se'ns va dir que es respectarien els acords del 14 de març del 2.003 i que es passaria al nivell C per llei d'acompanyament de pressupostos.

En tots aquest mesos se'ns deia que sí, però que necessitaven temps per situar-se, amb el qual, no ens donaven raons per declarar un conflicte.

A l'abril ens comencen a convocar a reunions de negociació. Per la nostra sorpresa, no ens convoquen per negociar torn fix o temes d'interès pel col·lectiu, sinó, drets sindicals, ja sabeu alliberats i diners. Aquest fet ja ens comença a incomodar i així ho manifestem. Segons fonts sindicals ben informades, alguna

organització sindical havia utilitzat els seus suports polítics o influències en el govern per aproximar-se als seus objectius organitzatius. Nosaltres aprofitem cada reunió que es produeix per posar sobre la taula el torn fix i les amnisties.

Finalment, UGT, SPC i APPAC es posen d'acord entre ells i, l'empresa, sorprenentment, accepta la proposta d'aquestes organitzacions. Destaquen els 21 alliberats que obté SPC, els 16 d'UGT, que APPAC havent tret molts menys vots que el CAT obté els mateixos mitjans i que les reivindicacions del CAT de poder tenir seu a tots els centres de treball amb més de 250 treballadors i respecte a la autonomia d'organització no s'assoleixen. Les tres organitzacions sindicals signen el pacte el 26 de maig i l'empresa, de forma antidemocràtica ens adverteix que, com que no estem d'acord, no ens donaran el que les urnes ens han atorgat. Nosaltres estem tranquils perquè sobre aquest afer hi havia vista oral el dia 1 de juny i sabem que aviat hi haurà sentència (veure més endavant l'article "Llibertat Sindical").

A partir d'aquí hi ha diverses reunions per preparar el proper Consell de Policia, l'ordre del dia prioritats de negociació. L'empresa s'ha pres la no signatura del pacte com una ofensa, una declaració de guerra. Es nota a l'ambient que hi ha tres sindicats en sintonia i un que desafina, no segueix la partitura. L'empresa no recull cap de les propostes presentades pel CAT, com si s'esperessin que ni tan sols anéssim a les reunions, ens provoquen i busquen l'enfrontament.

El dia 2 de juny es produeix el detonant. L'empresa, amb el vist-i-plau dels altres sindicats estableix l'ordre del dia del Consell del dia 9 de juny, Consell que es vol convertir en una gran festa amb presència d'altres autoritats, es vol escenificar la bona sintonia amb els sindicats, comprada amb el pacte sobre drets sindicals, rialles i bon rotllo, excepte, els de sempre, nosaltres. Però, això no és el més greu. Per la nostra insistència, per primera vegada, l'empresa es manifesta i ens comunica que **NO HI HAURÀ PASSI AL NIVELL C AQUEST ANY I QUE DE TORN FIX I AMNISTIES, RES DE RES.**

Davant aquest anunci, sorprèn la parsimònia amb que ho encaixen els altres, sembla com si ja ho sabessin i ho tinguessin assumit, com si tan els fotés, com si ja haguessin assolit la seva prioritat, els drets sindicals. També tenim la sensació que l'empresa ha decidit declarar-nos la guerra, fer-nos fora de la taula de negociació, molestem i sembla una continuació de la provocació.

A l'acabar la reunió, demanem parlar amb dirigents d'altres organitzacions sindicals, estem indignats i considerem que hem de reaccionar. Els anunciem que la nostra intenció és iniciar de forma immediata mobilitzacions i els demanem anar junts. Altra vegada ens sorprèn la calma dels altres. Ens diuen que ells volen tenir primer una resposta oficial i per escrit (tot i tenir a les mans el text de la llei d'acompanyament de pressupostos), que faran un escrit i esperaran resposta. Nosaltres els diem que comptin amb nosaltres en els seus escrits, però que, alhora, engegarem mobilitzacions ja que si s'ha de canviar la llei, ha de ser ara, abans que s'aprovi i s'ha d'actuar de pressa.

Al dia següent, dijous dia 3 de juny, difonem el comunicat **ESTAFA AL COS DE MOSSOS D'ESQUADRA** en el qual fem cinc cèntims sobre el que ha passat i anunciem mobilització pel dia 9. Comencem a treballar frenèticament per muntar la concentració. Hi ha contactes amb altres organitzacions per intentar-los convèncer d'anar plegats.

Divendres dia 4 de juny rebem convocatòria de Consell amb data, hora i lloc, curiosament, el Consell, ja no es farà a Palau de la Generalitat, sinó al Passeig de Gràcia i a una hora en la que és molt difícil que la gent vagi a una protesta. Nosaltres correm a fer comunicació a la subdelegació del govern i treiem un comunicat de convocatòria, també contactem amb els mitjans de comunicació.

Dilluns dia 7 de juny tornem a treure un comunicat explicant en què consistirà l'acte de protesta i continuem els preparatius.

Sorprenentment, rebem una convocatòria a reunió per la tarda del dia 9 per tractar el passí del D al C. Ens sorprèn que d'una forma tant pueril i sense cap compromís, l'empresa pretengui desactivar una mobilització. L'engany és evident ja que si volen solucionar el conflicte, la reunió s'hauria de celebrar amb anterioritat a la data de la concentració, no pas després. Però, encara sorprèn més que un sindicat envii missatges al mòbil per anunciar aquesta reunió (cosa que no va fer per anunciar la mala notícia) i que, segons ens diuen, difongui per altres vies que sí que es passarà al nivell C aquest any, sense prova de cap mena. Sindicalment, ho considerem vergonyós.

Nosaltres el dia 8 tornem a treure un

comunicat demanant a la gent que vingui a l'endemà a Barcelona i també fem menció de la reunió que hi ha a la tarda per a que, si més no, la gent vegi que hem provocat una reacció i s'animi a venir.

l'arriba el dia 9. De bon matí anem a la seu, preparem tot el material i el portem al lloc. Comencem a muntar la megafonia. Per la zona ja hi ha persones amb tratge que parlen per mòbil, sembla com si estiguessin informant a algú. També hi ha nombrosos mitjans de comunicació. Després de resoldre alguns problemes tècnics amb la megafonia comencem l'acte. Havíem preparat un text escrit, més que res perquè la premsa rebés un missatge clar. A les 10:00 hores pugem al Consell, la gent es queda a l'acte i escridassa i xiula als representants de l'empresa i d'altres sindicats que passen per allà i continuen fent proclames i difonent missatges fins que l'acte conclou.

En pujar al Consell, detectem una excessiva distensió, donat el conflicte, repetim, inclosos els representants d'altres sindicats. L'únic que fa mala cara i que a penes ens parla és el senyor Valentí SALA, Subdirector de Relacions Laborals i interlocutor per part de l'empresa en totes les reunions hagudes. Nosaltres portem enganxat al pit un adhesiu de **MOSSOS D'ESQUADRA EN LLUITA**.

El primer punt de l'ordre del dia és la constitució del Consell, el President, el senyor Joan DELORT fa un discurs, del qual en destacaré els elements que a nosaltres ens semblen significatius.

Comença disculpant la no presència de la Consellera, la Honorable Sra. Montserrat TURA, se'ns diu que, una hora abans de l'inici de la sessió (és a dir, mentre muntàvem la megafonia) li havia sorgit un imprevist.

També parla sobre la confiança, la credibilitat, el diàleg, etc., nosaltres intervenim per dir-li que aquell missatge era el mateix que havien donat els seus antecessors, que volíem fets i no paraules, algunes cares ja es comencen a posar vermelles. També insinua que no esperava que hi fóssim tots.

Aquest indicis ens fan pensar que algú havia teoritzat que no faríem la protesta i que no aniríem al Consell i que la protesta i la nostra presència els havia esgarriat els plans.

CAT-ME

El segon punt era aprovar les comissions de negociació que l'empresa havia pactat amb els altres sindicats. Nosaltres som els únics que hi votem en contra per no haver-se determinat el contingut i les persones. El Sr. Josep Maria PRUTXASCA (que em perdoni si no escric bé el seu cognom), Subdirector de Serveis, no entén el nostre posicionament i comença un debat, tenim la sensació d'haver fet un nou "amic" i queda clar que l'home no té el més mínim coneixement de com han anat les coses, a més que li dolen les nostres intervencions anteriors.

El desenvolupament del segon punt evidencia que el Sr. Valentí SALA no transmet una informació correcte de les relacions que manté amb els sindicats.

Al tercer punt se'ns informa de les intencions que tenen vers el desplegament. El Sr. SAMSO, Director General de Seguretat Ciutadana, diu que les comissaries de districte de Barcelona hauran de tenir sis plantes per qüestions urbanístiques, però, que només se n'utilitzaran tres. Aprofitem per reclamar gimnasos, galeries de tir, estacionament, etc.. i LOCALS SINDICALS.

Ens respon que si hi ha espai, ens donaran locals sindicals, aprofitem per recordar-li que acabava de dir que sobrarien tres plantes, el Director queda fora de joc. Altra vegada s'evidencia que el nostre interlocutor va per lliure i no coordina amb els seus superiors jeràrquics la seva estratègia de negociació, ja que feia ben poc que se'ns havia negat aquest dret. Tanmateix no tenim l'esperança que això quedi reflectit en l'acta.

En el quart punt se'ns informa de les places d'enguany d'intendent, d'inspector i de les 112 places per membres de Cossos de l'Estat. Engueguem un petit debat sobre la no inclusió de policies locals.

En el punt cinquè se'ns informa que volen tenir enllestida una Llei de Policia de Catalunya pel mes de maig del 2.005, demanem que se'ns

permeti participar-hi i es tinguin en compte les nostres opinions.

En el punt sisè se'ns lliure un projecte d'instrucció per poder retirar armes a mossos en determinades circumstàncies. Denunciem que aquella era la mateixa forma de procedir de l'anterior govern, fer el paper de mestres donant els deures als seus alumnes, marcant així el ritme i contingut de les relacions sindicals, això no els fa massa gràcia. Per cert, hem presentat una esmena a la totalitat. Pretenen obligar-nos a passar per psicòlegs de la casa i tenir accés als seus informes.

En el punt setè s'ha d'informar vers 5 expedients disciplinaris per faltes molt greus,

nosaltres, acollint-nos a l'article 17 del reglament del Consell de Policia demanem que es voti de forma individual ja que per les nombroses irregularitats comeses en la instrucció dels expedients es poden derivar responsabilitats penals que afectarien a qui voti favorablement a la sanció. Detectem converses entre diversos representants de l'empresa i, el President, decreta un recés. Estem mitja horeta pels

passadissos, a nosaltres no se'ns acosta ningú, però, es veuen converses entre representants de l'empresa i d'altres sindicats.

Cal esmentar que l'actitud, en general, de la resta de sindicats havia estat com si no hi hagués cap conflicte, molta connivència, molt bon rotllo, excessiu, sobretot per part de l'SPC.

Al reprendre la reunió es produeix una altra sorpresa, el President diu que donada la nostra intervenció i les greus conseqüències pels afectats per les sancions, ELL I ALTRES CONSELLERS (NO TOTS), demanaven suspendre el tractament d'aquest punt per poder ESTUDIAR-SE MILLOR (estic segur que molts ni se'ls havien llegit) els expedients i convocar un consell extraordinari per tractar-los, cosa que tothom accepta. El propi President surt a fora de la sala per acomiadar

L'interlocutor de l'empresa va per lliure i no coordina amb els seus superiors jeràrquics, la seva estratègia de negociació

als membres d'affers interns que havien estat tot el matí esperant per informar sobre aquest punt. Per tant, aquí es produeix el primer fet del dia. Continuem tenint la sensació que les nostres intervencions i explicacions estan incidint, sembla com si la versió que tinguessin, provinent del Sr. Valentí SALA, no els encaixés amb el que nosaltres exposàvem i, d'alguna manera, comencessin a tenir dubtes. El darrer punt de l'ordre del dia era precís i preguntes, i aquí cau la bomba. El President, abans que ningú agafés la paraula, després d'un discurs en el que ens presta molta atenció visual anuncia que els partits que donen suport al govern introduiran una esmena a la llei d'acompanyament de pressupostos per tal que els mossos passem al nivell C. Ens va fer gràcia perquè al final de l'anunci va girar 180 graus el cap, donant-nos el clatell i es va quedar així alguns segons, reclamant nosaltres la paraula. Demanem per dates i se'ns diu que a mitjans de juliol, demanem que tingui efectes des de 1 de gener i se'ns diu que no. Aprofitem el moment i demanem per les amnisties, se'ns diu que tindrem resposta formal, demanem pel torn fix i se'ns diu que, si la majoria d'organitzacions el volem negociar es negociarà.

Es ratifica el pacte sobre drets sindicals amb excepció nostra, demanem per quins drets sindicals ens donaran a nosaltres i el President ens diu que ho tractem a la reunió de la tarda, la qual, no entenem el perquè es manté.

Aquí hi ha una cosa que ningú entén, perquè s'anuncia un canvi d'actitud tant important, del 100 %, al matí, havent-hi reunió a la tarda, de forma, aparentment, improvisada? Perquè en menys de set dies el negre passa a ser blanc? Això només ho saben ells. Pensem que vam provocar una reacció en la que no tothom dels qui tallen el bacallà pensaven o teoritzaven igual i que la forma amb que es van anar desenvolupant els aconteixements, els fets, les paraules, les explicacions, van decantar la balança cap als qui pensaven que teníem raó en les nostres reivindicacions, i que, el matí del dia 9, la concentració, la nostra presència al Consell, les nostres intervencions van ser un element determinant.

A la tarda anem a la reunió. Apareix el senyor PRUTXASCA, el qual pren la paraula i agafa la representació de l'empresa que fins llavors

havia portat el Sr. SALA, que també està present. El Sr. PRUTXASCA comença dient que la reunió havia quedat buida de contingut, però que aprofitéssim per posar-nos d'acord en els temes prioritaris de negociació. Alhora ens fa un discurs recriminador de la nostra actitud i pretén allisonar-nos sobre l'exercici de la nostra funció, hi ha algun que altre enfrontament. L'home continua sense entendre la nostra posició i va baixant el to a mesura que rep les nostres explicacions, que, pel que sembla, no li havia transmès, tampoc, el Sr. SALA. Es mostra molt contrariat pel fet que no signem les actes i ens arriba a dir que si no les signem no anem a les taules, com si el fet d'estar en una negociació no depengués de les urnes, sinó de la seva voluntat, ens intenta provocar ridiculitzant el nostre missatge i ideologia. El CAT proposa negociar torns fix, segona activitat i pla de carrera. No hi ha acord, la casa vol negociar reconeixement acadèmic de nivell C, Decret per retirada d'armes en determinades circumstàncies i jornada i horaris (el matís entre jornada i horaris i torn fix és important). La reunió acaba calenta, l'actitud del Sr. SALA amb nosaltres no ha canviat i es nega a informar-nos sobre quins drets sindicals ens pertoquen tal com havia dit el President al matí, diríem que, en actitud xulesca. En aquells moments tenim clar que el Sr. SALA ha perdut una batalla, que està ressentit, que continua intentant fer-nos fora de la taula de negociació i que és el màxim responsable del conflicte viscut. Es queda amb que els sindicats intentaràn consensuar i presentar una proposta de negociació conjunta o amb el suport majoritari i que es començarà a negociar en reunió el dia 22 de juny.

Hi ha coses que no podem explicar públicament ja que s'han expressat en converses privades, tant amb representants de l'empresa com amb dirigents sindicals, però que reforcen les nostres tesis.

AGRAÏM PÚBLICAMENT LA PRESENCIA DE TOTS ELS QUI VAU SER A LA CONCENTRACIÓ DE PROTESTA. HEU CONTRIBUÏT DE FORMA DETERMINANT A LA RESTITUCIÓ DELS DRETS DE TOT EL COL·LECTIU.

SALUT !

CONFEDERACIÓ AUTÒNOMA DE SINDICATS DE SEGURETAT (CAS)

La nostra professió, la seguretat, la defensa del lliure exercici dels drets i llibertats per part dels ciutadans, és vista amb mals ulls per molts treballadors d'altres àmbits, obsessionats amb les funcions de la policia en l'època franquista o queixosos perquè alguna vegada se'ls multa, deté o són objecte d'alguna intervenció. Això fa difícil la convivència sindical amb treballadors d'altres sectors i ens aboca a crear organitzacions sindicals limitades al nostre àmbit, si més no, a aquells que creiem en el sindicalisme alternatiu, assembleari, combatiu, com a motor de canvis que condueixin a la justícia social.

Aquesta limitació té un efecte directe sobre el potencial de l'organització com a eina útil pels treballadors, els mitjans amb els que comptem per fer la nostra feina.

Com a resultat tenim nombroses organitzacions sindicals petites de l'àmbit de la seguretat que tenint la millor praxis sindical, sent les més eficaces, no aconsegueixen la representativitat justa pels seus mèrits per manca de mitjans, en comparació amb el sindicalisme institucionalitzat, potenciat i mantingut pel poder, que representen CCOO i UGT.

Fa molt de temps que anàvem darrera de crear una confederació sindical que unifiqués mitjans i fes viables projectes sindicals com el nostre, respectant absolutament l'autonomia de cada organització en el seu àmbit. Clar, calia trobar organitzacions interessades que, encara que petites, tinguessin certa entitat. I això ara ha passat.

El SINDICAT PROFESSIONAL DE POLICIA PORTUÀRIA (SPPP), el SINDICAT DE TREBALLADORS DE LA SEGURETAT DE CATALUNYA (STV-C), la Direcció Autònoma del SINDICAT PROFESSIONAL

DE POLICIA MUNICIPAL D'ESPANYA (SPPME) i el CAT, ens hem posat d'acord per constituir la CONFEDERACIÓ AUTÒNOMA DE SINDICATS DE SEGURETAT (CAS).

Hem posat en comú diversos mitjans imprescindibles per l'acció sindical, advocats, locals, telèfons, mobles, ordinadors, material d'oficina, etc., de tot el qual en resulta un pressupost. Aquest pressupost el sufraguen les organitzacions confederades en funció del nombre d'afiliats. Amb això sindicats que no podrien tenir certs mitjans hi poden accedir i sindicats que poden tenir aquest mitjans en rebaixen molt els costos i poden invertir l'estalvi en altres aspectes o incrementar els mitjans existents, per tant, beneficia a tothom. També existeix la possibilitat d'actuar com a confederació quan una qüestió sigui d'interès comú.

La confederació està oberta a sindicats de seguretat, entesa en el seu sentit més ampli, és a dir, incloent-hi bombers, forestals, funcionaris de presons, vigilants, policies de tots els cossos, seguretat privada, etc.

L'èxit d'aquesta confederació està assegurat, de fet, ja hem rebut l'interès de sindicats que no han estat membres constituents i esperem créixer.

Pel que fa al CAT, el benefici és immediat i el percebreu molt i ben aviat, més encara si desbloqueixem el tema dels drets sindicals amb l'empresa.

SALUT !

**TOTA LA RESTA
D'INFORMACIÓ
SINDICAL
A...**

**WWW.CATME.ES.VG
NO ET DESPISTIS!
CONNECTAT AL CAT!!**

SECCIÓ SINDICAL CAT-TRÀNSIT

FEINA FETA :

Des de la Secció Sindical de Trànsit del CAT-ME, estem intentant que el cap de la Divisió de Trànsit ens convoqui a una reunió per tractar temes operatius, doncs fins ara, en les reunions mantingudes amb la cúpula, no han volgut donar-nos solucions. Els temes especialment a tractar són el cobrament d'hores per assistència a judici en coincidència de dos judicis en el mateix dia, i l'aplicació de coeficients en qualsevol modificació de la planificació posterior a la confirmació deu dies abans de començar el mes.

Volem parlar del PNT d'alcoholèmia, que s'ha de modificar en el sentit de donar uns criteris operatius en allò referent a nombre d'agents mínims, funció de cada un d'ells, llocs per efectuar-los, senyalització mínima, y altres criteris, que ens donin una seguretat jurídica davant de qualsevol advocat que mira de defensar els interessos d'un ciutadà que conduïa sota els efectes de begudes alcohòliques en contra la forma de fer d'els mossos. Jo personalment he estat preguntat, inquisitorialment, sobre la manera de fer en un control d'alcoholèmia. I a la pregunta de per què fem les coses con les fem, la resposta més lògica es "perquè si" i punt, però la que hauria d'ésser és la de "donem compliment estricte a les instruccions de la DT."

Volem parlar del PNT de retirada de vehicles de la via, doncs pel que serveix, millor que el treguin. Els cotxes abandonats suposen un greu risc pels usuaris de la via i per nosaltres mateixos. S'han de buscar eines legals, més efectives que les que en tenim per poder retirar aquests vehicles en un termini curt de temps dels vorals de les autovies i autopistes

catalanes. No es normal que a un conductor li posem una multa per parar o estacionar en el voral de l'autopista, i acceptem que un vehicle abandonat resti en un lloc perillós, dos, tres i més mesos sense poder retirar-lo. L'excusa és indiferent, s'ha d'arribar a acords amb qui sigui per tal d'agilitzar els tràmits i que el temps que està aquest vehicle en situació inadequada sigui el mínim possible.

D'altra banda, també hem demanat una reunió amb l'administració per tractar de temes únics i exclusivament relacionats amb el material, però les excuses son diverses i la seva

intenció és la de no demanar consell a la part operativa, no parlar amb els sindicats d'allò que s'ha de comprar, sinó presentar-nos les compres sense acceptar suggeriments o canvis per tal de millorar les condicions de treball, o prestar un servei més eficaç.

Les visites a les destinacions continuen posant en evidència que a totes hi ha una mancança generalitzada de personal. A tall

d'exemple, a Mora d'Ebre aquestes mancances ja són escandaloses, doncs per culpa dels comandaments "de sempre", provoquen l'incompliment de la instrucció 11/99, de manera que els agents de nivell 2 fan atestats per accidents de circulació en els que hi ha hagut defuncions.

En fi, la lluita continua...

Salut, bolis i carpetes per a tots.

Catalunya, Juny 2004.

Oscar Luis Juarranz Moratilla,
Coordinador de la Secció Sindical de Trànsit del CAT-ME,
Tlf. 686-480-356

Les visites a les destinacions continuen posant en evidència que a totes, hi ha una mancança generalitzada de personal.

Sindical

PRIMÍCIES JURÍDIQUES EN CASOS IMPORTANTS

Les últimes novetats en quan a les qüestions jurídiques fa que en aquest article desglossem dos casos, els quals representen el reconeixement en via judicial d'uns drets negats per l'Administració.

A títol informatiu, tractarem el tema del pagament de les hores per dur a terme el servei de la 39^a. Edició del Ralli Catalunya-Costa Brava, i el de les entrevistes en els concursos oposicions de provisió de llocs de caporals i sergents.

1.- SENTÈNCIA DEL RALLI DE CATALUNYA COSTA BRAVA:

En primer lloc intentarem fer una anàlisi de la situació per entendre els efectes de la sentència.

Com tots recordeu es va configurar la mobilització de centenars de mossos d'esquadra per prestar servei al Ralli Catalunya-Costa Brava.

En quan es van notificar les modificacions de jornada dels afectats, el CAT-ME va presentar peticions de Convalidacions dels actes de convocatòria, perquè realment eren bestialitats. Encara hi haurà gent que recordi el patiment de les jornades, pròpies de països tercermundistes, que desconeixen el que és un Estat de Dret.

L'Administració soberana i responsable, com acredita la resposta de l'òrgan interlocutor amb els sindicats, en la reunió sobre el Ralli, va contestar... PERQUÈ NO...., en les peticions de convalidació ,.....simplement....BESTIESES.

Diem bestieses perquè, acreditada la resposta en els tribunals, recolza l'argumentació del sindicat en les seves pretencions inicials.

Quines eren les pretencions?

Bàsicament l'aplicació d'una Instrucció que recollia l'objecte del servei, cobrir el servei del Ralli Catalunya-Costa Brava. És més, aquesta Instrucció va ser realitzada expressament per a situacions derivades d'iniciatives d'entitats privades per cobrir l'obligació que marca la llei de mossos, a resultes d'una autorització del Servei CATALA de

Trànsit.

Aquest tipus de servei pretenia que fos retribuit per compensar la càrrega de serveis que pateixen els companys, i el sistema seria a través d'agents en dia de festa i retribuïdes les hores.

Solució de l'Administració, aplicació del famós romanent, a treballar tothom, paguem les sis primeres hores i donem dieta.

Recordavem a l'Administració que el Síndic de Greuges, en l'anterior edició, ens havia donat la raó en l'aplicació de la Instrucció. Però, aquesta, preservant la integritat física dels agents implicats i el reconeixement de la feina als gestors professionals en tot moment, encara que actuessin contra legem, no van Convalidar en cap moment l'acte de modificacions de les jornades de treball en els dies del ralli. Per tant, la gent va haver d'anar a fer 16,18,19 hores de servei amb el perill que comporta per l'elevat risc d'accidents en els trajectes de casa a la feina.

La Sentència núm. 115/04 del Jutjat Contenciós Administratiu núm.4 de Barcelona va estimar la pretenció de l'interessat agent de l'Àrea Penitenciària de Barcelona, en fer el **PAGAMENT DE TOTES LES HORES REALITZADES COM A RETRIBUÏDES DEL SERVEI 39ª EDICIÓ RALLI CATALUNYA COSTA BRAVA.**

Aquesta també interpreta clarament que l'adscripció administrativa per aplicar la Instrucció, delimitada als agents de Trànsit, no és tal, sinó que aquesta **ADSCRIPCIÓ ES BASA EN LA FUNCIONALITAT DEL SERVEI DE L'AGENT.**

Resaltar que aquesta sentència és el primer pas per aconseguir l'objectiu final, que seria el pagament de totes les hores a tots els agents participants en la 39^a. Edició Ralli Catalunya-Costa Brava.

Quins efectes té per nosaltres aquesta Sentència ?

En el moment que sigui ferma, recordem que hi cap l'apel·lació en via del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, totes les persones que hi van participar podrien demanar l'extensió dels efectes de la sentència per recuperar el que ens pertoca.

Recordarem a tot el Col·lectiu la possibilitat del mateix quan sigui el moment oportú.

1/3

**JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 4
DE BARCELONA**

PROCEDIMENT ABREUJAT
Actuacions: 35/2004 Secció: D

Part actora:
Lletrat de la part actora:
Procurador de la part actora:

Part demandada: DEPARTAMENT D'INTERIOR-DIRECCIÓ GENERAL SEGURETAT CIUTADANA
Lletrat de la part demandada: LLETRAT DE LA GENERALITAT
Procurador de la part demandada:

Expedient administratiu: RESOLUCIÓ 12-10-03 DIRECCIÓ GENERAL DE SEGURETAT CIUTADANA

SENTÈNCIA NÚM. 115/04

Barcelona, 17 de juny de 2004

Montserrat Figuera Lluch, magistrada del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Barcelona, he vist aquestes actuacions del recurs contenciós administratiu que s'han seguit a instància de _____ contra DEPARTAMENT D'INTERIOR-DIRECCIÓ GENERAL SEGURETAT CIUTADANA.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. _____ formula recurs contenciós administratiu contra la resolució de data 12 de novembre de 2003 de la Direcció General de Seguretat Ciutadana que desestima el recurs d'alçada formulat contra la resolució de data 15 d'octubre de 2003 de la Divisió Territorial de Barcelona que modifica la planificació de la jornada de treball de determinats funcionaris del cos de mossos d'esquadra adscrits a l'Àrea Penitenciària de la Divisió Territorial de Barcelona pel que fa a retribució d'hores de servei.

Segon. Un cop reclamat l'expedient administratiu, se l'ha sotmès a vista a la part actora per poder fer les al·legacions a l'acte de la vista d'acord amb el que preveu l'article 78 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA). Les actuacions han quedat concloues i es mana que es portin a la vista per a sentència.

Tercer. En aquest procediment s'han respectat els tràmits legals.

2/3

FONAMENTS DE DRET

Primer. L'actora formula aquest recurs contenciós administratiu contra les resolucions a que s'ha fet esment a l'antecedent de fet primer d'aquesta resolució i en la petita de la demanda sol·licita l'anul·lació dels actes recoreguts; la retribució de les hores que es deriven del servei del dia 24-10-2003 en serveis de trànsit al Rally de Catalunya -Costa Brava- conforme a l'aplicació de la Instrucció 2/2002, de 21 de febrer amb els interessos legals i la anul·lació del punt 2 de la Instrucció 2/2002, de 21 de febrer.

Consta a la resolució de 15 d'octubre de 2003 de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, que modifica la jornada de treball anual de determinats funcionaris del cos de mossos d'esquadra adscrits a l'àrea penitenciària de la DTB que "les circumstàncies del servei policial, que motiven la modificació de la jornada de treball són les següents: garantir el dispositiu policial i donar la cobertura necessària a la 39ª edició del Rally Catalunya."

A la introducció de la Instrucció 2/2002, de 21 de febrer, per la qual es regula el procediment i les condicions de prestació del servei policial que s'organitza a partir d'autoritzacions del Servei Català de Trànsit es fa esment a les funcions en matèria de trànsit, seguretat i ordre públic que corresponen a la Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra i a l'existència d'una sèrie d'activitats que motiven la prestació de serveis per part del cos de Mossos d'Esquadra, que si bé tenen una afectació pública, tenen l'origen en iniciatives de caràcter privat. S'assenyala així mateix que tenint en compte que aquests serveis són prestats pels efectius del cos de Mossos d'Esquadra adscrits a trànsit, es considera necessari gratificar-los econòmicament amb l'abonament de l'equivalent al preu d'hora festiva, pel nombre d'hores realitzades amb motiu de la participació en aquesta mena de dispositius. Segueix afirmant que s'escau regular tots els aspectes relacionats amb el dispositiu policial que s'organitza quan es requereixen els serveis dels efectius del cos de Mossos d'Esquadra adscrits a trànsit en activitats i iniciatives de caràcter privat i que això suposa l'establiment d'un procediment definit i la fixació d'uns criteris objectius que permetin seleccionar en condicions d'igualtat als efectius que hi prenguin part. El punt 1 de la Instrucció preveu el seu àmbit objectiu i a l'apartat 2 diu: La vigilància, la regulació i la protecció de proves esportives que afectin vies iterurbanes o que tinguin una incidència superior en el nucli urbà, sense perjudici de les competències municipals.

Es evident que "garantir el dispositiu policial i donar la cobertura necessària a la 39ª edició del Rally Catalunya" forma part de les activitats i serveis prestats per efectius del cos de Mossos d'Esquadra als que es refereix la Instrucció 2/2002, de 21 de febrer. També és evident que la prestació d'aquests serveis pels membres del cos de mossos d'esquadra ha d'ésser remunerada i gratificada en condicions d'igualtat. Una cosa és que la Instrucció al seu apartat segon prevegui la seva prestació per part dels efectius adscrits a la Divisió de Trànsit, com també hi preveu la seva participació voluntària. Un altra de diferent que quan per necessitats del servei hi participin també altres membres del cos adscrits a altres àrees aquests no hagin de percebre idèntica remuneració i gratificació en la pretació del mateix servei.

Segon. Per tot l'exposat i en conseqüència procedeix estimar aquest recurs pel que fa a la sol·licitud de l'actora relativa a la seva retribució d'hores de servei i pel

**Reclama allò que
per justícia et
pertoca!!!
APRETA AL TEU
SINDICAT!!!
No et deixis
enganyar, no siguis
conformista!!!**

Sindical

3/3

que fa a aquest extrem anul·lar les resolucions impugnades. Reconèixer el dret a l'actora a la retribució de les hores que es deriven del servei del dia 24-10-2003 conforme a la aplicació de la Instrucció 2/2003, de 21 de febrer, amb els interessos legals corresponents. La sol·licitud d'anul·lació del punt 2 de la Instrucció 2/2002, de 21 de febrer, ha d'ésser desestimada en aquest recurs. D'altra banda i interpretat d'acord amb l'abans exposat atès que està regulant la participació en primer lloc voluntària dels membres adscrits a la Divisió de Trànsit en les activitats i serveis que preveu la Instrucció -la qual cosa ademés resulta raonable- no impedeix l'aplicació del sistema de retribució d'hores de servei a altres membres del cos de mossos d'esquadra adscrits a altres àrees que participin en les mateixes activitats i serveis a que la Instrucció es refereix. A tenor del que preveu l'art. 139.1 LJCA i per tal que aquest recurs no perdi la seva finalitat procedeix imposar a l'administració demandada el pagament de les costes processals causades en aquest recurs.

DECISIÓ

Primer. Anul·lar les resolucions impugnades en els extrems que fan referència a la remuneració d'hores de servei.

Segon. Reconèixer el dret de l'actora a la retribució de les hores que es deriven del servei del dia 24-10-2003, conforme a la aplicació de la Instrucció 2/2003, de 21 de febrer, amb els interessos legals corresponents.

Tercer. Imposar a l'administració demandada el pagament de les costes processals causades en aquest recurs.

Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs d'apel·lació.

Així ho dispo, ho mano i ho signo, Montserrat Figuera Lluch, magistrada jutge del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Barcelona.

PUBLICACIÓ. La magistrada jutge ha llegit i publicat la sentència anterior el dia de la data en audiència pública. En dono fe

CAT-ME

La segona Sentència que analitzarem són les entrevistes en els concursos oposicions de selecció, de les escales caporals i sergents:

2.- SENTÈNCIA TEMA ENTREVISTES EN CONCURS CAPORALS

Per centrar el tema, parlem de les famoses entrevistes que hem de realitzar a les acaballes de les oposicions per a caporals o per a sergents.

Com tots sabeu, després de passar per hores d'estudi, per realitzar l'examen cultural, passar les proves físiques, etc., arriba el gran moment, la prova tercera i última, la prova psicotècnica.

Dins d'aquesta tenim la temuda subprova de la entrevista.

El per què de les peticions?

Per la manca d'informació dels interessats que no poden veure els resultats de les seves proves a petició, per veure i contrastar si els seus psicotècnics són NO APTES.

Perquè moltes vegades en via contenciosa-administrativa es determina que el perfil és correcte, una vegada s'ha realitzat en via contenciosa el contrast dels resultats dels psicotècnics amb el determinat per el Tribunal Qualificador.

I arriben al tema estrella, la entrevista.

Segons la SENTÈNCIA 384/2004 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUNYA, SALA CONTENCIOSA-ADMINISTRATIVA, SECCIÓ QUARTA es determina el següent:

Primer.- veure si la prova de la entrevista s'ajusta a les Bases.

En el primer apartat, si la entrevista s'ajusta a les bases, en la Sentència queda acreditat que la mateixa NO S'AJUSTA A LES BASES, perquè en la seva aplicació es realitza una ENTREVISTA DE CONTRAST en contra de les bases que les qualifica de COMPLEMENTÀRIES, reafirmat per l'Administració en el seu expedient administratiu presentat davant la seu judicial. Per tant, trobem la primera disfunció de la prova tan temuda. Quan parlem de CONTRAST O COMPLEMENTÀRIA, la diferència és abismal, doncs, l'entrevista és

COMPLEMENTÀRIA, això determina, que per ella mateixa mai es podrà declarar a un aspirant APT E O NO APT E.

Segon.- Si el desenvolupament de la prova és correcte.

El supòsit que analitza la sentència fa esmena al Tribunal qua ha d'ésser present en la realització de la entrevista, amb ajuda i col·laboració d'assessors especialistes.

En aquest cas clarament es rebutja que sigui el present, conductor de la entrevista, membre del Tribunal i assessor especialista.

Els magistrats consideren que en la realització han de ser Membre del Tribunal i un psicòleg. Per tant, novament la entrevista careix de les garanties exigides per la veritable llei, la llei Concursal, és a dir, les BASES de la convocatòria.

Quan parlem de les BASES, parlem de les regles del joc, per tant, aquestes sempre determinen l'activitat correcte o incorrecte de la seva aplicació per part de l'Administració.

Imaginem que en les properes convocatòries, després de les derrotes jurídiques, l'Administració canviï les Bases; però recordeu que vosaltres heu de preservar la justícia denunciant les irregularitats, o si més no, exigint el control d'aquestes. Recordeu que el sindicat presta aquests serveis jurídics en les vostres quotes.

Una dada positiva és que les persones que van presentar recurs d'alçada per controlar les deficiències dels NO APTES en els concursos de caporals i sergents han estat cridades a fer una revisió. Increïble però cert, la via administrativa comença a funcionar.

Esperem en el proper article veure fins a quin punt l'Administració compleix amb les seves obligacions de transparència i igualtat.

JOAN J. NAVARRO SUBIRÉS
Secretari d'Afers Jurídics

AGOSERADA I GNORÀNCIA

Després del judici de Roses, s'han realitzat un seguit de declaracions que no han tingut desperdici. Unes, provinents de particulars o bé associacions, les altres de la inestimable Sra. Consellera. A unes i altres els agrairia en primer lloc haguessin assistit al judici, tot i així, és de suposar que els atapeïts horaris laborals possiblement a més d'un els ho haurà impedit. De no poder assistir al judici, abans de crear-se una convicció dels fets tampoc és desaconsellable llegir-se la sentència. De fet, fins i tot, es pot arribar a xàlar en certs ambients socials pel simple fet de llegir-la. Evidentment, el compliment dels dos punts, no és garantia d'un posicionament imparcial, però garanteix que el posicionament defensat està mínimament raonat. En diferents mitjans de comunicació han sortit opinions respecte al judici dels companys de Roses, les dels particulars en ocasions han estat surrealistes, confonent tota mena de fonaments jurídics. Ara bé, les declaracions de la Tura s'han de valorar d'una forma pormenoritzada. En primer lloc, critica que no s'hagi descobert qui van ser els responsables del que el tribunal qualifica que va ser objecte d'una conducta vexatòria. Però la molt honorable no s'ha preguntat per què, els senyors SMI TH'S, quan es fan responsables de la investigació no donen un marc ampli. Perquè la raó de fer-se'n responsable d'inici fou el fet de donar-li un marc imparcial i ampli a la investigació. Tan ampli que el que fan és donar-li el mateix marc que el donat pels sergents BASTIDA i GANDIA, caps de l'ABP. Tan imparcial que a la víctima se li pren declaració sense intèrpret per part dels SMI TH'S i al judici l'intèrpret que va assistir a aquella persona va tenir serioses dificultats per entendre's amb ell, no va reconèixer la seva signatura perquè no sap llegir ni escriure i a més no sap si els

agents que va reconèixer fotogràficament ho va fer de forma espontània o bé li varen indicar. Amb tot això, a un agent se li pren dues vegades declaració. De la primera no se n'obté cap informació esperada i en la segona, després de gairebé quatre hores de declaració, en resulta una declaració d'aproximadament un full i mig (exhibida al judici, no m'ho invento). Ens hauríem de preguntar el que es va preguntar,...durant el període restant. Les conclusions que de la víctima en treu el tribunal són nítides "el testimoni de la víctima no només no és útil i revelador per l'aclariment de la realitat dels aconteixements ocorreguts a les dependències policials, sinó que constitueix un element distorsionador per la recerca de la veritat". Però, no només tenim això, a més un dels testimonis essencials del judici, un excompany, com cada vegada més (pensi una mica Sra. Consellera), va tenir una consideració providencial perquè el tribunal es formés la convicció judicial, doncs diu "va manifestar que el varen tractar fatal, que varen tractar de forçar la seva declaració fent-li dir coses que no havia vist, que es varen proferir insults i cops de puny a la taula i es va sentir molt pressionat, arribant a manifestar que hi havia present a la declaració el llavors Director de Seguretat Ciutadana Sr. Martorell tot i que la seva presència no constava a la seva declaració". Amb tot això, vostè gosa buscar responsabilitats en els agents? En quelcom estic d'acord, s'han de depurar responsabilitats, però s'equivoca de costat, ha de depurar en els SMI TH'S per tot el que he manifestat fins ara. Per exercici de democràcia vostè en té la responsabilitat i a més ha de demanar disculpes als companys immersos en un procés viciat des de l'inici pel curs de la investigació. La compal.leixo a llegir la sentència i si vol ens trobem un dia i intercanviem opinions al respecte, però de cap de les maneres una persona que ocupa un càrrec polític essencial, com és la Conselleria d'Interior, pot realitzar unes declaracions temeràries, que crec són intolerables per perjudicar l'autoritat de les institucions públiques en utilitzar la demagògia com a instrument polític.

DI OGENES

AMNISTIA PER A L'EDUARD.

Carta oberta a la Consellera d'Interior.

Honorable Sra. Tura:

Una de les meves il·lusions personals, intimes, amb la arribada del tripartit era l'acabament de la repressió política i sistemàtica contra els professionals d'aquest Cos que hem lluitat pels drets i la dignitat del nostre lloc de treball. Tots hem pagat durant aquests anys en major o menor mesura, les conseqüències d'una política de represàlies i persecucions per part de l'empresa: no em pogut ascendir, no hem pogut optar per aquella plaça desitjada, alguns han patit fins a la intimitat de les seves vides privades la persecució, l'expedient i el càstig.

Però hi ha una persona que ha estat la que en major desproporció i desmesura ha rebut en les seves pròpies carns la ira, l'odi i la por de la part més reaccionària i fosca del govern Pujol, l'Eduard Pellicer.

Un dia, uns mil cinc-cents mossos i mosses ens vàrem aplegar al "Cinc d'Oros" i varen anar baixant primer per diagonal i seguint Pau Claris després. Era la tercera mani en poques setmanes i cada cop érem més.

Era una protesta enèrgica, però suau en les formes, retrobament de companys de secció i d'altres destinacions. Eslogans graciosos, simpàtics a vegades, espontanis i d'altres dirigits des d'un modest altaveu, . Rialles i molt bon rotllo. En arribar a la Conselleria, la gent de manera espontània i seguint amb aquest ambient festiu i de camaraderia (les gravacions de TV ho demostren), va decidir amb més o menys encert, "ocupar" durant uns minuts, el hall d'un edifici que a molts ens resultava familiar, doncs en algun moment l'havíem vigilat i que a més estava custodiat per companys que aquell dia treballaven, que si no, de ben segur, hagueren estat allà amb nosaltres.

Però va aparèixer la discòrdia, la manipulació en estat pur. L'inspector Sergio Plà, ferit com va confessar més tard a Palau, en el seu orgull i autolesionat en la mà, va tancar la porta de vidre davant l'entrada de la multitud pacífica. Resultat, per sort, només una porta de vidre trencada. Sempre m'he preguntat que hagués passat si jo, agent de l'àrea d'edificis,

hagués actuat amb la mateixa manca de sentit comú davant una mani de pagesos, mestres o currantes de la Seat. Se m'hauria caigut el pèl. S'havien d'aturar les manifestacions i algú tenia que pagar per allò. Així el Conseller Pomés va donar carta blanca al senyor Plà que es convertia en paradigma i símbol de l'entesa més aspre i opaca entre la dreita catalana i espanyola, la del "catalan en la intimidación" i les seleccions de "canicas".

La repressió es va iniciar expedientant a 20 dels 200 mossos que es calcula que van entrar en l'edifici. Aquesta mesura tenia per objecte la retirada de les organitzacions sindicals majoritàries, que amb els mitjans marrons, van fugir comes ajudeu-me. Un cop aïllat el CAT, els expedients s'arxiven. El senyor Pla, que com a mèrit per entrar a mossos des de la Policia Nacional tenia el seu cognom, (encara sort que no hi hagués un Milans del Bosch). Va tenir via lliure per buscar un cap de turc, però qui? El de l'altaveu, en Pellicer, un bon professional de la policia que en el seu "savoir faire" havia deixat en evidència en repetides vegades a un dels seus comandaments, ara casualment escuder d'en Pla, el sots inspector Escobar.

D'affers interns tothom sabem com treballen i el resultat de les arbitrarietats ha estat de dos anys de sanció per al nostre company.

Pel que fa al judici penal només puc dir que va ser una pantomima on, malgrat les insistents cagades i contradiccions dels testimonis de l'acusació, l'Eduard finalment va ser condemnat a 6 mesos !!.

Per cert, al més següent el jutge apareixia en forma de retrat i article a la revista que edita la Conselleria de Justícia, alguna cosa així com "el jutge del mes", casualitat.

Honorable Consellera, l'Eduard Pellicer no és cap element perillós ni desestabilitzador. És un professional que va creure i va apostar fort per la policia de Catalunya, marxant voluntàriament amb la seva família cap a Blanes en un dels primers desplegaments. Tots els que hem treballat amb ell en alguna ocasió el voldríem sempre al nostre escamot, és el policia que voldria que patrullés pel meu carrer, és un luxe que el cos dels Mossos d'Esquadra no es pot permetre de prescindir.

monkey gone to heaven

LLIBERTAT SINDICAL

- Enric ALSINA ILLA,
Secretari General del CAT -

No volia fer aquest article ja que veig que el sindicalisme, tot i ser molt important, no interessa a la gran majoria, però la insistència

d'alguns companys, als quals dec molt des del punt de vista moral, m'ho ha fet reconsiderar. De sempre, en el nostre discurs, hem posat l'accent en que som diferents, som alternatius, som assemblearis, apostem per la participació i la implicació per l'eficàcia sindical i d'altres principis, però, hi ha poques ocasions que amb fets ens permetin evidenciar aquesta diferència i guanyar-nos la vostra confiança. El model

que nosaltres defensem és clarament el que menys interessa a l'empresa i, tal com intentarem fer veure, també a la resta de sindicats.

Per lluitar contra el nostre model, l'empresa sempre ha utilitzat el redactat i contingut del pacte sobre drets sindicals on, de forma molt sibilina, o no tant però amb el suport dels altres, ha creat fórmules per limitar l'autonomia d'organització i funcionament, la professionalització i distanciament dels representants, la compra del dret a tenir seus a les comissaries, l'afavoriment a conveniència de les altres opcions sindicals, etc.

Històricament els drets sindicals ja han estat

motiu de conflicte molt sovint entre nosaltres i l'empresa, però no us vull avorrir. Tampoc us penseu que plantegem aquesta qüestió per interessos organitzatius, al cap i a la fi, som l'única organització representativa que hem treballat sense alliberats ni mitjans de cap mena quan ho hem hagut de fer. El cas és que l'únic interès en quan a crèdit horari i mitjans és poder defensar-vos millor, servir millor al col·lectiu. L'empresa, per interessos polítics, va modificar la Llei de Policia, permetent l'entrada d'UGT i CCOO en aplicació de la LOLS, llei que abans no s'aplicava, però, se'n va oblidar que això també comportava

el reconeixement del dret a tenir local en totes les comissaries de 250 treballadors o més, amb tot el que això comporta, qüestió reivindicada de sempre pel CAT i que l'empresa mai va voler donar, al contrari, ens vol ben lluny i sembla que som els únics a qui interessa. Una altra qüestió important i que afecta molt directament és sí el crèdit horari sindical ha de ser distribuït en funció de nombre de

Consellers o de vots. El CAT sempre ha defensat l'opció dels vots ja que és més democràtic i elimina el greuge que suposa que un conseller pugui ser elegit amb 15 vots (escala executiva) i un altre en necessiti 300 (escala bàsica). Penseu una cosa, el CAT o qualsevol altre sindicat no groc guanyarà mai les eleccions a l'escala executiva o superior (casi m'atreveria a dir també la intermèdia) ? la resposta és òbvia. A quina mena d'organitzacions beneficia que el crèdit horari es reparteixi per Consellers ? doncs a qui representa un model sindical groc o molt poc combatiu. Empresa i resta de sindicats han acordat el repartiment per consellers.

Som diferents, som
alternatius, som
assemblearis,
som un SINDICAT.

Apostem per la
participació i la
implicació per
l'eficàcia sindical.

NO A LES MÀFIES
COMERCIALS!

CAT-ME

Per poder fer un sindicalisme de participació, el sindicat ha de poder facilitar hores de permís a la gent que col·labori, poder disposar lliurement del crèdit horari per autoorganitzar-se i estructurar-se de forma descentralitzada. Doncs bé, empresa i resta de sindicats van pactar un seguit de restriccions que fan impossible, al CAT, abordar aquesta organització, convertint als sindicats en grups de professionals prèviament determinats.

Per aquests, entre d'altres motius, vam denunciar el pacte sobre drets sindicals del 1999.

Alhora, vam engegar un procediment jurídic per assolir el dret a tenir locals en totes les destinacions amb 250 treballadors o més. Entretant hi van haver diverses reunions de negociació, però, els trets anaven en el mateix sentit del pacte del 99, en alguns aspectes pitjor. Finalment, empresa i resta de sindicats, el 26 de maig, van signar un pacte que professionalitza els sindicats, els allunya

del col·lectiu, garanteix la supervivència del sindicalisme groc i, per més inri, vincula per pactes de futur, a més de perjudicar greument, des del punt de vista democràtic, l'opció CAT beneficiant a tota la resta. Òbviament, no el vam signar i l'empresa, com a càstig, ens va deixar al marge, és a dir, no ens va voler donar ni el que el pacte establí, res de res. Tanmateix, el dia 1 de juny va haver vista oral del procediment que havíem engegat per assolir tenir locals a les destinacions amb 250 treballadors o més i la sentència ha estat demolidora, condemnant a l'empresa per vulneració del dret fonamental a la llibertat sindical i obligant-la a donar-nos els locals sol·licitats. Bé, amb aquesta sentència a la mà, estem renegociant amb l'empresa.

L'aplicació de la sentència ens suposava tenir locals a Manresa, Granollers, Hospitalet, Sabadell, 10 locals a Barcelona, etc, però, no

ens hagués donat local a Tarragona ni a La Seu d'Urgell. A més tampoc tenim tanta gent treballant com per necessitar tants locals.

La nostres pretensions eren tenir un local a cada regió policial, que el pacte no fos vinculant per intentar canviar el tema que el crèdit horari sigui per consellers si d'aquí a 4 anys som majoritaris i eliminar les restriccions a l'ús del crèdit horari per poder exercir el sindicalisme de participació i no ser obligats a professionalitzar-nos.

Així doncs, a canvi de no executar la sentència pensem que assolirem un objectiu molt més

important i beneficiós per tot el col·lectiu, signant un annex a l'acord del 26 de maig que farà possible disposar de locals a totes les regions policials, que pugueu participar en l'acció sindical si voleu. Per suposat que el contingut de la sentència ens donarà molta més força per negociar el proper acord després de les futures eleccions sindicals i, tenint en compte que els mitjans

de sindicat es reverteixen en vosaltres, tots hi sortirem guanyant. No sé si he expressat que, si volguéssim viure del cuento, hauríem signat i prou. En cavi, perquè creiem en el que prediquem, no vam signar, arriscant-nos a haver de treballar amb molts menys mitjans que els altres i a no poder desenvolupar el nostre model. Gràcies a onze, ens ha sortit bé.

No em puc estar de denunciar, tant en aquest com en el tema del Rally, la connivència entre empresa i resta de sindicats, la renúncia a canviar les coses, a lluitar, l'apoltronament, l'adaptació al sistema, és increïble.

SALUT !

...empresa i els altres
sindicats, van signar
un pacte que els
professionalitza, els
allunya del
col·lectiu, garanteix
la supervivència del
sindicalisme groc...

Opinió

ANÒNIM

(el dia 5 de juliol vàrem rebre, per correu, aquest escrit anònim per la revista)

Un record pel Toni i el nostre suport a la seva família. De tots els teus companys.

Iniàiar aquest escrit resulta difícil donat que hi ha més d'una mancança en el nostre sistema que deixa als que en principi han de garantir els drets i deures dels ciutadans en una situació de total desprotecció.

Indignació pel tractament de la notícia per part dels mitjans, què hi havia de veritat en el que van explicar. En resum manca de dades i informació.

El Toni era un company del Cos Nacional de Policia, que es trobava en un Jutjat del Prat amb 2 detinguts molt perillosos, el dia 24/05/04 a les 14 hores. Un dels detinguts li va sostreure la seva arma i li va disparar al coll, produint-li la mort. Van aconseguir fugir els dos individus robant un vehicle a punta de pistola i ferint a un treballador que es trobava al carrer (ja no ens enrecordem!!!)

Hi ha diverses versions dels fets, per la qual cosa no es poden fer valoracions de la situació, perquè cap de nosaltres estàvem allà. Aquells que han criticat l'actuació del Toni, parlen des del desconeixement del que està passant avui en dia en els diferents trasllats de detinguts i interns als diferents jutjats i centres d'atenció mèdica a Catalunya.

Exposarem les nostres preguntes i ressaltarem el que s'està produint:

- Què feien únicament 2 policies amb 2 detinguts molt perillosos amb diversos antecedents, inclòs un d'ells per matar a una altre persona. La manca d'efectius implica manca de seguretat.

- Per què els jutjats i hospitals estan sense infraestructures per a garantir la seguretat dels trasllats, tan com dels que custodien, com dels treballadors, com de la resta d'usuaris. No hi ha garjoles a la majoria de jutjats i els detinguts es troben a sales habilitades per a fer la funció sense ser segures. No parlem dels hospitals.

- Per què s'ha de permetre l'entrada als jutjats dels familiars dels interns si tenen hores de visita a la presó, o els familiars de detinguts per atestats policials quan passaran a disposició judicial, i possiblement quedaran

en llibertat, o si fos el cas i anessin a la presó podrien establir les visites igualment.

- Per què en nombroses ocasions s'han de deixar estacionats els vehicles policials lluny del jutjat i s'ha de passejar pel carrer amb individus perillosos, amb el risc que això comporta. Per què no hi ha uns jutjats dignes i preparats per les funcions que han de desenvolupar. L'estacionament del Sr. Jutge està a la mateixa porta del jutjat.

- Per què s'ha d'esperar hores i hores en un jutjat per tal que als detinguts o interns se'ls agafi declaració, per què no es dona l'ordre de traslladar els detinguts quan realment se'ls pugui atendre.

- Per què a vegades es tenen 3 o 4 detinguts esperant en aquestes condicions per passar-los a disposició. No pot dir-li algú al Sr. Jutge que els detinguts es custodien millor a les comissaries o a la presó. Tenint aquestes persones en aquestes condicions és quan es produeixen incidents.

- Per què no es desplacen els funcionaris del jutjat per realitzar la burocràcia fins el lloc on estan custodiats els detinguts i no s'ha d'anar amunt i avall amb els detinguts per tot el jutjat per una simple signatura o per l'entrega d'un paper.

- Per què quan finalitza la declaració no lliuren immediatament els autos, i es dona la destinació adequada sense esperes ni dilacions indegudes. Per què sempre s'ha d'esperar?

- Per què tantes garanties per ells? i la nostra seguretat?? Hem de valorar a aquelles persones que cada dia se la juguen realitzant trasllats en aquestes condicions. La nostra tasca és molt important, encara que per alguns la nostra vida valgui tan poc.

- Per què informem d'aquesta situació i ningú ens fa cas. Què més ha de passar?

- Per què a la premsa no es pot dir que els dos assassins del Toni son d'ètnia gitana (que és mentida), i es doni tractament de manca de professionalitat a un jove per tenir 25 anys. Per què pot sortir el patriarca de Sant Cosme dient a la televisió que qui manifestés on es trobaven els dos fugits, li tallarien el coll, això no és encobriment d'assassinat o obstrucció a la justícia?

- Que tothom sàpiga que Toni podríem ser qualsevol de nosaltres, avui li ha tocat a ell, i demà? Ja ha passat més d'una vegada, a què

CAT-ME

esperen per fer alguna cosa? Recordeu al Xavi i al seu company de Lleida, ells estan vius, però quines seqüeles tindran per sempre.

Per últim dir-li al Toni si realment li vas deixar menjar un entrepà i aquest assassí ho va aprofitar per matar-te, vas morir sent persona, ja trobarà algun dia algú que no serà com tu.

Toni recordarem sempre el teu somriure i la teva alegria.

Disculpeu que vulgui mantindre l'anonimat, però considero que la democràcia i la llibertat d'expressió existeix amb garanties únicament per uns quants. No tothom pot dir el que sent quan vol.

Gràcies.

TRASLLATS PENITENCIARIS (en referència a l'anònim...)

La funció d'aquest article és recordar un vell conegut, LA INSEGURETAT en els trasllats penitenciaris.

Com heu vist en la revista, un company ens recorda els fets succeïts en la tràgica mort del company Toni, del Cos Nacional de Policia, i sobretot fa la reflexió que hauríem de fer tots plegats per preservar la nostra integritat física, que és única.

Tots recordem alhora, els fets dels companys ferits greument en la realització d'un trasllat penitenciar, a les terres de Lleida.

Remarquem que a arrel dels tràgics fets, l'Administració es va posar en guàrdia i va activar unes noves bases d'actuació, Procediment de trasllats penitenciaris, en el desenvolupament de la tasca de trasllats penitenciaris.

Aquestes noves bases es van notificar a través d'un comunicat intern de la Comissaria General Territorial a la Divisió Territorial de Barcelona, Regió Policial Central, AT de Tarragona, la Regió Policial de Ponent i la Regió Policial de Girona, en data 9-07-2002. Què contemplava aquest Procediment de trasllats penitenciaris?

Doncs, un procediment de treball normalitzat que preserva els MÍNIMS per treballar amb garanties, i d'aquesta forma reduir al màxim els riscos laborals o simplement la nostra seguretat.

Tots els que estem en les unitats afectades o simplement els companys d'altres unitats que realitzen un trasllat pensaran que una cosa és el que figura en el famós procediment, i una altra cosa és el dia a dia, on les coses canvien moltíssim.

Doncs bé, intentarem fer, NO UNA EXPLICACIÓ DEL PROCEDIMENT DE TRASLLATS, ja que aquest el teniu al vostre abast i forma part de la responsabilitat de cadascú de conèixe'l, sinó de COM HAURÍEM D'ACTUAR per preservar els nostres interessos.

Quan parlo d'interessos, parlo de la integritat física dels afectats.

Quina seria una bona actuació?

Controlem l'activitat. És a dir, quan detectem un cas de vulneració del procediment en una actuació.

PAUTES A SEGUIR:

Primer.- Recordem què cita el protocol en quan els mínims per realitzar el servei. Per qualsevol mancança, irregularitat, etc. informarem sobre la situació.

Segon.- Si encara i així no hi ha resposta i es determina fer el servei, sense les garanties mínimes, agafem les dades bàsiques, complim les ordres donades i a fets consumats posem el cas en coneixement del sindicat.

Tercer.- Recordem que són actuacions administratives, les quals tenen el mateix tracte de control que una petició d'aplicació de coeficients, d'assumptes personals, dietes, etc.

Quart.- Si generem les peticions de reconducció dels actes, a les garanties mínimes, farem un exercici bàsic en democràcia, el control de l'activitat administrativa.

Recordeu que l'Administració fa servir les dades estadístiques per acreditar la seva eficiència, nosaltres hem d'utilitzar les mateixes eines per posar en evidència la seva INOPERANCIA.

Cinquè.- Com heu vist, en l'article del company, en relació a la tràgica mort del company Toni, es veu clarament que aplicant el nostre procediment seria inadmissible aquesta actuació.

Ara bé, la meua pregunta és:

- HEM D' ESPERAR A RECLAMAR ELS NOSTRES DRETS UNA VEGADA ALGÚ HA PRES MAL DE VERITAT?

Com a sindicalista considero que no, com a company també crec que no. Fora bo, que tots plegats fèssim un examen de consciència i tinguéssim present, que a vegades passen les coses perquè no fem servir la nostra principal eina EL CONTROL.

En aquest cas estem parlant d'un servei a Traslats, però tot allò aquí exposat és extensible a tots els serveis.

Amb aquest escrit animo als companys, NO A LA CRÍTICA, sinó a posar en coneixement les mancances al sindicat, i no si val que JO CALLO PERQUÈ D' AQUÍ MARXO, o PERQUÈ VULL EL GALÓ, ETC. Penseu en tot el Col·lectiu i evidentment en vosaltres mateixos, ja que està en joc la vostra INTEGRITAT FÍSICA.

Hem de lluitar pel compliment dels nostres drets.

Que la mort d' en Toni no sigui en va.

Joan J. Navarro i Subirés

Coordinador de la Secció de Penitenciaris.

PGA PATÈTIC !!!!!

Aquest mes de juny els comandaments d'aquest cos han tingut feina extra, s'han hagut de guanyar el sou més durament que altres mesos. A més de la seva tasca habitual, han estat molt ocupats amb el gloriós, magnífic, extraordinari, gens arbitrari, real i meritori PGA. Ara ja poden marxar de vacances i estar tranquils, també ha estat el mes de la paga doble. SALUT

Aquest sistema d'avaluació, que gairebé tots els avaluats veiem com arbitrari, subjectiu, penalitzador, injust, condemnatòri, "café para todos" .... esta substituït, si, si substituït.

M'explicaré:

L'avaluació a assolir pels agents avaluats venen limitades pels caps a uns màxims, i moltes d'aquestes avaluacions ja venen fetes a l'acta en molts casos pel cap de l'avaluador, amb

directrius restrictives com no sobrepassar el nombre de "D"s ni de punts màxims. Les avaluacions són passades a una puntuació total que ronda el trenta per cent per sota de la puntuació màxima. Però el més greu és l'arbitrarietat i manca de criteris entre els diferents grups, unitats, àrees, serveis, regions policials i comissaries generals. Això fa que a l'hora de "la bufanda" i en concursos de trasllats hi hagi diferències substancials a l'hora de cobrar i en les puntuacions de mèrits que poden fer guanyar una plaça desitjada o que ni tan sols t'hi acostis. Valoracions que un cop lliurades als agents per a què siguin signades i complimentades amb la seva aprovació o no, aquest han de sentir-se retrets pel fet de no estar-hi d'acord. Per què, segons sembla, aquest fet no els fa quedar com a bons gestors davant dels seus caps? Senyors comandaments si no els agraden les respostes, no facin preguntes. Hi ha hagut explicacions i reunions (que han sonat a excuses) de caps de grup, d'unitat i d'àrea als seus subordinats per mirar de convèncer-los de que les valoracions seves (dels subordinats) són millors que les pròpies; dos matisacions a aquests fet, que ells diuen i no ha vist ningú: hi han estat d'acord? Ho han fet saber a qui els ha valorat? Si no ho han fet saber, han perdut una gran oportunitat per exercir el seu dret d'expressió, tot respectant el sistema establert i mantingut per ells mateixos. PATÈTIC !!!!! I si ho han fet saber. Les explicacions que han rebut aquests caps, són potser les que ells han donat? els ha sonat a excuses? Si això és així i donada la jerarquia d'aquest Cos, el que pitjor valoració ha de tenir és el Senyor Comissari. Li podem preguntar? Hi va haver fins i tot comandaments d'avaluadors que van repetir la valoració a l'alça si l'avaluat era amic seu (comandament) i havia signat l'acta d'avaluació no estant d'acord amb la mateixa. PATÈTIC !!!!!

En vista de l'èxit aquest sistema d'avaluació es PATÈTIC !!!!!

Màrius Carrobé

DELEGAT SINDICAL CAT-LLEIDA

cat-lleida@ya.com

Opinió

EL LÍMIT ESTÀ A PROP

La situació en l'especialitat de trànsit està arribant al límit de l'operativitat. Mentre des de la conselleria es realitzen crides contra els temeraris, anunciant mesures com l'aparell de detecció d'estupefaents, tolerància zero, carnet per punts, etc... el personal, el material, i tot allò dels Mossos de trànsit cada vegada està més deteriorat. Es significatiu que més d'un 10 % de la gent que està destinada a Trànsit hagi demanat marxar en els últims concursos d'investigació i general; si tenim en compte que no tots els que estan a trànsit podien demanar, la xifra ja resulta escandalosa. Tot plegat, indica que som l'especialitat del cos menys valorada, menys mimada i més deixada de banda.

El més greu és que per tal de què sorti tot bé, i que no hi hagi problemes a les carreteres catalanes, hem de realitzar esforços personals per tal d'arribar allà on la casa no arriba. Flagrants són els casos en els quals per no haver prou personal especialitzat o per una mala planificació fruit d'una desídia i un "pasotismo" per part d'alguns comandaments, s'obliga a agents de nivell 2 a realitzar atestats per accidents en els quals mor alguna persona, sense cap tipus de preparació addicional, que permeti realitzar la feina amb unes garanties per la ciutadania. El no tenir a tot arreu agents de nivell 3 operatius, que es puguin fer càrrec en qualsevol moment de la confecció d'atestats a les carreteres del nostre país, provocarà una disminució de la qualitat dels atestats que perjudicarà principalment a l'usuari de la via i, després, a la imatge de professionalitat del Cos, ja que un accident de certa complexitat

necessita un especialista per tal de defensar-lo en un jutjat davant la part contraria.

Els diners gastats en la compra de material d'última generació i d'alta tecnologia, si les necessitats bàsiques dels agents estan sense cobrir, -com per exemple roba de treball, o paranyos o tríptics, etc...-, i sense cursos de formació específica, crec, personalment, que és malbaratar els recursos econòmics.

Si no hi ha ciments sòlids per construir una casa, comprar panells solars per la teulada provocarà que aquesta s'enfonsi.

En el moment en què els agents han de patir aquests horaris tan esbojarrats per tal de realitzar els dispositius especials de Trànsit, nits de Sant Joan, Caps d'any, festes populars, sense cap tipus de compensació especial, la

motivació disminueix i els resultats no són els òptims. Aquests tipus de serveis en altres cossos policials (qualsevol Guardia Urbana), es realitzen a banda de la jornada de treball i son pagats com a hores extres. No és normal ni acceptable franges horàries d'entrada, com per exemple, l'una de la matinada, que empitjoren encara més la qualitat de vida i la salut dels agents, posant en greu risc la seva

integritat a l'hora de treballar en la carretera.

Com es reflecteix en el titular d'aquest escrit, el límit està a prop, i faig una crida sincera a l'administració per tal de què solventi els problemes que patim a trànsit, les causes que obliguen a la gent a marxar de l'especialitat, ja que, si tot segueix així, la societat pagarà molt car la desídia de l'administració envers els funcionaris encarregats de la vida dels milions de ciutadans que cada dia circulen per les nostres carreteres, i que mereixen la millor policia de trànsit possible.

Salut, Bolis i carpetes per tothom
Oscar Luis Juarranz Moratilla,
Coordinador de la secció Sindical de Trànsit del CAT-ME.

QUE ENS ESTÀ PASSANT?

En l'últim mes ha aparegut en les planes de successos de tot els mitjans fets luctuosos directament relacionats amb el nostre Cos. No és res extraordinari que un Cos de policia passi sovint en aquesta secció de la premsa, més aviat ha de ser normal, però el cas és que en aquestes aparicions no sortíem gaire ben parats.

Primer tema, el desgraciat incident professional de la mort d'un home en una entrada i escorcoll a Sta. Coloma de Gramenet. Més enllà dels fets, que degut a la distància no conec, i de jutjar actuacions; allò que en va sorprendre es la decisió del Jutge del núm. 2 de Badalona quan va decidir donar la investigació dels fets a la policia estatal. Oh! Un altre jutge reaccionari? un fatxa buròcrata posant pals a les rodes? Que llarga és encara la mà (ultra) dreta en la justícia a 30 anys de la mort del dictador, vaig pensar.

I indignat, vaig parlar amb companys de la feina i el sindicat... conclusió general: per com han portat les investigacions internes els nostres fins ara, potser si aquesta la porta la CNP el company implicat surti més ben parat, i que com a mínim gaudeixi de la presumpció d'innocència.

Molt bé, fins i tot jo i malgrat el meu catalanisme, havia tingut el mateix pensament. Que va portar al titular del núm. 2 de Badalona a decidir-se per el CNP? La protecció i les garanties processals per als companys inculpat, casi que diria que si.

Això em porta al segon fet a comentar, el cas Roses "post-sentencia". Primer vaig al·lucinar amb les declaracions de la Consellera criticant la sentència absolutòria pels companys, sobretot després de llegir la crònica més que correcta de El País. Cal recordar que sobre la decisió indignant del jutge de Badalona no va voler opinar.

És clar, que s'hauria de fer una neteja a fons en la brigada garant del respecte dels drets democràtics en les actuacions policials, i l'exili per als seus responsables. No es pot netejar res amb un drap brut.

Finalment el tercer cas aparegut en els diaris. L'assassinat de la parella i sogra d'un company. Com tots sabeu, el company és en presó preventiva des de fa dos mesos mentre la famosa prova de l'ADN, acaba d'aparèixer i ha estat negativa.

Ara que ja hem demostrat que no som el producte del desig d'un sol partit polític, sinó de tot un poble. Que ens hem desplegat per més de mig territori i que això de fer de policia, almenys en els aspectes que més preocupen a la ciutadania, és qüestió de voluntat i gent, podríem desacomplexar-

nos tots plegats i creure més en les nostres possibilitats i capacitats, i sobretot, deixar de témer els judicis populars, les comparacions, i no llençar a un dels nostres als lleons a les primeres de canvi.

Recordem el cas Brito?, el primer que es va fer dins i fora del Cos és dubtar de la professionalitat dels mossos. Ara, en un desgraciat fet semblat que va provocar la mort d'un company del CNP, tothom ha posat la seva mirada en la manca de personal, mitjans i la deficiència de les infraestructures. Si més no curios.

Recordem el cas Brito?, el primer que es va fer dins i fora del Cos és dubtar de la professionalitat dels mossos. Ara, en un desgraciat fet semblat que va provocar la mort d'un company del CNP, tothom ha posat la seva mirada en la manca de personal, mitjans i la deficiència de les infraestructures. Si més no curios.

M.S.G.

Envieu els escrits signats i amb DNI, amb la indicació, si escau, del pseudònim. El CAT es reserva la publicació dels anònims.

TORNEM ALS ORIGENS, LA MAJORIA ESTÀ EQUIVOCADA.

- Enric ALSINA ILLA -

Què és un sindicat ? que esperem d'un sindicat ? que volem d'un sindicat ? que fem nosaltres en la nostra vida laboral ? que passa al nostre entorn des de fa molts anys ? volem que les coses canviïn ? que podem fer ?

Fa molts anys que el sindicalisme institucionalitzat, aquell que viu de l'estat i no de l'afiliació, aquell que no fomenta la participació sinó el borreguisme, aquell que satisfà interessos individuals per obtenir suport i afiliació, aquell que ha estat potenciat per la pròpia empresa per que és el que els interessa (allò que interessa a l'empresa, sindicalment, mai ens pot interessar a nosaltres), té la partida guanyada, i és gràcies a vosaltres, al vostre vot, a la vostra afiliació, i així ens van les coses.

Volem sindicats ? volem eines efectives de resolució de problemes ? volem organitzacions amb capacitat d'incidència ? volem millorar les nostres condicions de treball ? volem que no ens trepitgin cada cop que vulguin ? Doncs, nois i noies, deixem-nos estar de comèdies, de cursos, de quin dia tinc l'examen, de missatges a mòbils i d'altres tonteries.

Només hi ha una manera de moure el món, espitjant-lo. Si espereu que alliberats que us visiten de tant en tant o que estan al despatx o persones que no viuen el vostre dia a dia incideixin en la vostra qualitat de vida, us esteu enganyant.

Amb penúries i dificultats, continuem defensant el que considerem és l'únic model sindical que realment es pot dir per aquest nom i, si no reaccioneu, mai arreglarem res.

El sindicat som tots. Sí que hi ha un nombre de persones dedicades exclusivament a aquesta feina, però, el seu temps se l'emporten tasques de gestió i jurídiques. L'acció sindical està a la destinació, al lloc de treball, ens calen delegats amb dos parells d'allò, ens cal que us afilieu per tenir mitjans econòmics que ens permetin lluitar pels vostres drets, sense esperar la rendibilitat de la quota. Quedi clar que cap dirigent del CAT cobra absolutament res i amb prou feines els paguem les despeses que genera la seva tasca.

Quan us afilieu a un sindicat institucionalitzat o groc, l'esteu legitimant, esteu dient "estic d'acord amb com van les coses " i ens esteu deslegitimant a nosaltres, esteu donant la representativitat als qui van en el mateix vaixell, remant a favor, i ens esteu abocant a la desaparició o a la ineficàcia. Ja en tenim prou amb tenir a davant a la totpoderosa administració com perquè a sobre, el col·lectiu, doni suport als sindicats grocs i ens deixi un paper marginal, òbviament, l'empresa no ens fot ni cas.

Estarem aquí fins que el cos aguanti, però, sigueu conscients que la clau del canvi la teniu vosaltres. Mentre siguem minoritaris, mentre la feina sigui nostra per arribar a final de mes, mentre no tinguem el vostre suport i participació, res no canviarà.

Penso que heu de dir prou i reflexionar sobre totes les qüestions que he plantejat en aquest escrit. Mireu que passa en el món, al país, a l'estat, on el model institucionalitzat està consolidat. Cony, sou un col·lectiu, dels pocs, on teniu l'opció de triar un sindicat alternatiu amb possibilitats d'èxit, ho menysteniu ? doncs.....potser algun dia ho anyorareu , us ho diu un que ha donat la cara.

SALUT !

COL·LECTIU AUTÒNOM
DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, 08018 Barcelona.
Tlf 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
E-mail: cat-bcn@ya.com
pàg web: www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfons _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència, email's i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

CATegoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa _____

Entitat _____ Oficina _____

Dígit de control __

Número de compte _____

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de Catnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____

KANYA KONYA

PER: **B.R.G.** EXPEDIENTATS POLÍTICS
AMNISTIA JA!! ★

EL SAP-OGT. ES PENJA, UN COP MÉS,
LA MEDALLA DEL PASSI AL NIVELL C.

Y TU HAJ MONTAO LAJ MOVILISASIONES?

NO, HA SIDO LA GENTE DEL CAT, PERO EL COLECTIVO NO SE ENTERA

YA YA... ESO ME PENSADA YO... SPANAA!

EXCLUSIU!!
PAU DE LA GENERALITAT: EN MIQUEL SECLARÉS L'HOME AMB SENTIT D'ESTAT, D'ALTES MIRES, LA DISCRECIÓ DELS SERVEIS D'INTEL·LIGENCIA... VA SER DEFENESTRAT MENTRE ESPLAVA AL POBRE MOSSO DE LA PORTA.

HOLA!!... ESTIC FENT UN DOSSIER SOBRE LA SEGURETAT

EP! NO EM VOLDREU UENJAR D'ALT A BAIX OI?

QUIVA CORBATA MÉS BONICA... AND QUE NO EN PORTES... VULL DIR LA TEVA ERNEST

ARXIU HISTÒRIC K&K → NÚM 63 DE FEBRER DEL 2000. AQUESTA ES LA VINYETA QUE VÁREM FER QUAN EL T.S.J.C. VA FALLAR QUE EL VALENTI SALA ERA NOMENAVANT D'EN IL·LEGAL. I SEQUEIX!!

PER ELS PODERS... HEM... AL GRÀ... ET NOMENO COTS DIRECTOR!!

QUE GUAPD!!

UN JUTGE DE BARCELONA DONA LA INVESTIGACIÓ DELS "BARRI FONDO" AL CNP.

RIBAS PAÏA I ASIN QUE SU SEÑORIA ES DE LOS NUESTROS EH?

SE PREOCUPE QUE YO MENCARÉ DE LOS POLACOS

NO SI LO HAGO POR EL POBRE CHICO VALE MAS QUE LO LEVE USTE CON SUS PREJUCIOS QUE NO QUE LO PILLEN LOS SUYOS

GRANS PERSONATGES DE LA HISTÒRIA DELS MOSSOS: AVVI ALBERT "NARANJITO" FABRECAT, SECRETARI GENERAL DEL SPC-COOP. DIUEN QUE AQUEST LICENCIAT EN POLITIQUES ES TANT PILOTA, QUE QUAN PARLA, UIDENTA A

ELS JOVES, 1968

EI TIUS I QUIN FIURE!! HE TRIPAT... ERA AL FUTUR I ERA LA CAP D'UNS SOCIALS... QUE PARLAUEN CATALA TIUS

EL MÉS FORT ES QUE EM DEMANAVEN ELS SEUS PRETS DE TREBALLADORS I L'AMNISTIA D'UNS COM-PANYS...

...I JO ERA UNA BURGESA FEIXISTA I PASSAVA D'ELLS... TÍU QUE FORT!!

QUIN MAL ROTLLO TIA!!

A MI EM VA PASSAR EL MATEIX... VAIG MUNTAR UNES OLIMPIADES CAPITALISTES EL PITJOR VA SER UN DIA QUE M'INVENTAYA UN FÒRUM...

NO HO SE... PERÒ SE LES CARREGAVA UN ALTRE

PIXA-PINS

VERY METAL

U'AFALAGAT I PROVOCA LA VERGONYA A PROPIS I ESTRANYS

ENS CONGRATULEM DE QUE SIGUI TANT GUAPD SENYOR DELORT